

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña
federación catalana de esquí
comité de exploraciones subterráneas de cataluña
asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS NOVEMBRE 1973

¿Requiem per als nostres boscos?

Les nostres muntanyes es queden sense vestit. El foc, aquest enemic implacable, ens està robant la ja escanyolida riquesa forestal de la nostra comarca. Reflexionant una mica, ens hauriem de preguntar: Hem de entonar un cant de rèquiem per als nostres boscos? Crec que al pas que anem algun dia ho haurem de fer, però també crec que almenys no ha d'ésser amb la passivitat de nosaltres, homes i dones que ens honorem portant una motxilla a l'esquena. No podem permetre, si ho tenim al nostre abast, que aquestes pinedes, crescudes pausadament en alguns decenis, en poques hores es converteixin en cendres i branques calcinades.

Doncs, bé, sinó al menys una solució, si una bona ajuda, pot ésser que nosaltres mateixos i precisament a la muntanya havem de col·laborar a prevenir l'incendi. S'ha de prendre consciència que existeixen desaprofunds que, contravenint qualsevol norma, encenen foc en llocs inadequats, sense prendre cap mena de precaució, o sinó, alegrement, marxen del lloc, deixant les brases enceses. També n'hi ha de despistats que negligentment llencen la burilla del cigarret o el llumí sense apagar, sende adonar-se del mal que poden fer. Tots aquests fets i d'altres

que farien una relació molt extensa, s'ha de procurar d'arrencar-los d'aquesta massa incontrolada que domínicalment s'espargeix per boscos i muntanyes, procurant mentalitzar-los, fent-los veure que allò que fan no és correcte, a més de perillós. Però l'aplicació d'això ha d'ésser "in situ". Per tant, només nosaltres, que la caminada del diumenge no ens representa cap gran cosa, som els qui hem de donar veus a costellaires i pseudo-excursionistes per tal que apaguin aquell foc que molt bé pot arruïnar aquell indret.

Hom preguntarà com podrà cristal·litzar en una realitat aquesta qüestió. La nostra entitat ha recollit una excel·lent idea, que ens ha estat plantejada. De cara a la temporada vinent dels mesos d'estiu, quan el grau de perillositat dels incendis és màxim, hauriem de reunir-nos per, tot fent una excursió, vetllar per la integritat d'aquesta maltractada comarca. Quan aquesta ocasió es presenti, hom ens ha promès que tindrem tota l'ajuda necessària. Per tant, demostrarem, si vósaltres voleu, que la nostra Entitat n'és mereixedora. Protegim els nostres boscos i algun dia les noves generacions ens ho agrairan.

JOSEP BLANES
President

Vestigis íbero-romans a Llacunalba

per Albert Virella i
Xavier Virella

El topònim Llacunalba correspon a un lloc del terme de Canyelles situat a 1500 metres al S.O. del cap del municipi.

El seu nom d'arrels evidentment llatines, denota un origen antic. De fet, el trobem en un document del 10 de febrer de l'any 1002 (Cartulari Sant Cugat del Vallès, edit. per Josep Rius i Serra, Pvre, vol. II, p. 11, n.º 364) segons el qual Giskatredus, fill de Mocioni (Moixó) va donar a Sant Cugat del Vallès un alou que tenia al comtat de Barcelona, en terme de Castrum Olérdola, al lloc dit *Laccuna Alba* o Canellas.

El topònim s'ha mantingut fins als nostres dies i és de tots conegut el mas de Can Ferrer de Llacunalba, prop del qual hi ha una font que fou descrita per J. Virella en la nostra Circular de novembre 1971. En aquest article s'aventura la probable existència d'un estany al peu de la font que hauria originat el nom de Llacunalba = Estany Blanc.

JACIMENTS ARQUEOLÒGICS

L'arcaisme del topònim i les condicions d'habitabilitat que proporciona la presència d'una deu d'aigua, fan possible l'existència d'algun nucli de població en temps antics. Probablement l'actual mas es deuria bastir sobre les runes d'un antic habitatge anterior.

El primer vestigi de l'antic poblament del lloc fou, per nosaltres, un extrem d'àmfora, que creïem romana, trobat dalt del Puig de les Forques el 11 de juliol de 1972.

Més recentment, el 12 d'octubre d'enguany, a unos 500 metres al S.O. de la

font, junt al camí del Corral Nou i en un lloc definit per les següents coordenades: 41° 16' 20" lat. N. i 5° 23' 40" longitud E., vam trobar materials que estableixen l'existència d'un nucli d'habitació de l'època íbero-romana.

MATERIALS ARQUEOLÒGICS

Els materials recollits amb aquesta estació íbero-romana son amb tot idèntics als del quasi centenar d'estacions d'aquesta època existents el Penedès.

La ceràmica més abundant es la «ibèrica» pintada o no, fabricada amb pasta de color ataronjat i pintura vermellosa. Entre els fragments més interessants destaquem una vorera de Kálathos decorat amb bandes horitzontals i «dents de llop». Un fragment, que no dona forma, presenta una decoració a base de quadrats en tauler d'escacs. Per últim un fragment corresponent a l'inici d'una ansa presenta un interessant motiu decoratiu consistent amb una estrella de vuit puntes formada per línies senzilles. La ceràmica campànica és molt poc freqüent, n'hem recollit solament tres petits fragments que no donem forma. Altrament podríem dir de la ceràmica indígena feta a mà, representada per poquíssims bocins incaracterístics.

Complementem l'espoli tres fragments de molí de fricció, dos d'ells de granit i l'altre d'arenisca roja.

Mereix capítol a part un gra de collar de pasta alterada (¿vidre?, ¿calaita?) de color blau, amb perforació cilíndrica central i de 10 × 5 mm de dimensions màximes.

XXVII TROFEU RIBAS VIRGILI

(MARXA PER ATZIMUTS)

El dia 30 de setembre es va celebrar aquesta cursa organitzada per la Seccio de Muntanya del Club Excursionista de Gràcia, en la qual hi van participar amb 15 equips, essent l'Entitat que participar amb més nombre d'equips. La sortida es va donar, amb una hora de retras amb l'horari previst a causa del mal temps reinant, en el Santuari del Corredor, zona de les comarques del Vallès Oriental i Maresme.

Com ja hem dit anteriorment el mal temps fou el protagonista principal de la cursa, ja que durant tota la cursa va caure una fina pluja que molestava bastant en els marxadors. Aquesta va ésser la causa que l'organització juntament amb els delegats de les entitats va decidir que s'escurces el recorregut de la cursa.

L'itinerari real seguit per la marxa fou el següent:

Santuari del Corredor, El Trull, Can Reverter, Torrent de l'Illa i altra volta el Santuari del Corredor on finalitzava la cursa.

La classificació dels equips de la Talaia va ésser la següent:

<i>Clas.</i>	<i>Dorsal</i>	<i>Noms</i>	<i>Punts</i>
1	95	Assumpta Baig - Joan Ferrer	4
1	99	Salvador Baig - Fina Mula	4
14	55	Jordi Ràfols - Fina Vinyals	8
16	64	Lluís Daviu - M. ^a Carme Artigas	9
17	25	Dolors Margalet - Josep Planas	9
20	54	Núria Jorba - Josep R. Sabrià	9
22	17	Ramon Martí - Maria Planas	11
28	102	Conxita Socias - Ramon Sánchez	21
30	76	Teresa Pujol - Montserrat Foguet	21
38	79	Tina Moya - Blanca Forgas	31
42	121	Joan Toledano - Isabel Romeu	38
43	119	Albert Bayo - Montserrat Massana	39
47	92	Neus Sánchez - Pere Mallafre	46
52	69	Antoni Campillo - Montserrat Barti	62
53	21	Montserrat Bardi - Elisa Isern	94

Un equip dels nostres es va despistar i se'n va anar al poble de Villalba Sasserra.

Per entitats la A. E. Talaia va quedar en primer lloc, essent 12 Entitats les participants a la cursa.

XXVII MARXA NOCTURNA D'ORIENTACIÓ

La nit del 7 al 8 de juliol passat, s'efectuà la XXVII Marxa Nocturna d'Orientació organitzada per la Unió Excursionista de Catalunya, delegació de Gràcia. La nostra Entitat hi va participar amb vuit equips. La cursa es va iniciar en el poble de Castellar del Vallès (Vallès Occidental, passant seguidament per els controls de Can Padró, Font Canyadell, Can Castellet, Roca dels Corbs, Font Gurri, Puig de la Creu i tornant al poble de Castellar del Vallès.

La classificació obtinguda per els primers equips de la Talaia va ésser la següent:

<i>Clas.</i>	<i>Dorsal</i>	<i>Noms</i>	<i>Punts</i>
3	52	J. Ferrer - F. Montaner - J. Ràfols	27
12	36	I. Serrano - E. Sivill - J. Sabrià	44
16	32	J. Toledano - I. Romeu - A. Llorba	46
36	19	L. Daviu - R. Ràfols. - B. Forgas	62

Per Entitats la Talaia va quedar en tercer lloc amb 117 punts.

NOTICIARI

COMISSIÓ ORGANITZADORA DE LA MARXA PER DESCRIPCIÓ

La Federació Catalana de Muntanyisme inclourà en el programa de curses de muntanya del proper any, la nostra Marxa d'Orientació per Descripció que, fins al present any, havia tingut caràcter de cursa Social. El fet que la nostra cursa adquireixi la qualificació d'intersocial ha d'enorgullir-nos pel que suposa de confiança en la nostra maduresa organitzadora, ja que és l'única d'aquesta categoria a celebrar anualment en el calendari federatiu i a càrrec d'una entitat no radicada a Barcelona.

Al mateix temps ha d'esperonar-nos en el nostre esforç, per la gran responsabilitat que l'Entitat adquireix envers als companys excursionistes que acudiran de tot Catalunya per a recórrer l'itinerari que haurem escollit.

Que ningú cregui que els organitzadors habituals ja hi tenen la mà trencada i ja saben com sortir-se'n. Malauradament cada any es posa la qüestió més difícil per l'abandó en aquesta tasca d'alguns elements valuosos, i els bons puntals sempre són de difícil substitució. En la propera prova és quan ens trobarem més faltats de personal responsable i disposat a fer feina.

De gent no en sobrarà pas. Recordem que fa uns anys, dos vailets hagueren de fer-se càrrec d'un control a causa de l'incomparescència de la parella responsable per un error d'orientació.

Des d'aquestes pàgines fem una crida als socis que amb desig que l'Entitat augmenti el seu prestigi, vulguin aportar-hi la seva col·laboració oferint-se a la Comissió que s'està formant. L'èxit no serà mai possible si es persisteix amb el clàssic encongiment d'espatlles i el «¡Ja s'ho faran!».

RECERCA D'HIDROCARBURS AL LITORAL DEL GARRAF

Els organismes estatals han concedit permís a l'empresa «Georex Ibèrica, S.A.» per a la recerca i conseqüent explotació d'hidrocarburs en una zona marítima de 40.800 hectàrees enfront al litoral del Garraf, en una extensió de costa compresa entre la desembocadura del Llobregat fins a Vilanova i la Geltrú.

No tindríem objecció a fer en quan a l'erecció de torres metàliques de perforació davant la nostra costa, però el fet de que permisos similars han estat denegats en zones situades al litoral de la Costa Brava, ens mou a considerar que es prou evident el perill d'un possible embrutiment de les nostres platges. Ja en teníem prou amb el Foix i la Riera de Vilafranca convertits en clavegueres, el Massís de Garraf en dipòsit d'escombreries, l'amenaça de fums i sutges a Cubelles, i ara per postres una possible acumulació d'olis i quitrà als esculls, platges i roques de les Costes de Garraf. ¡Quin pervindre ens espera!

BIBLIOTECA

Han ingressat recentment a la nostra Biblioteca els següents títols:

—«Catalunya - Visió n.º 9» dedicat a les comarques d'Anoia, Alt Penedès i Garraf per Josep Vallverdú i Ton Sirera.

—«Catálogo Espeleológico del macizo de Garraf» tomo I per. J. Borrás.

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

El Catàleg Espeleològic del Garraf

El dia primer de juny del passat any, anàrem un grupet d'excursionistes cap al massís de Garraf. El nostre objectiu era la visita al sector de Campràs per tal de localitzar les boques de diverses cavitats descobertes en dates recents, ja que per aquelles dates en la nostra circular s'anaven publicant unes fitxes d'espeleologia d'aquells fenòmens càrstics que no constaven en la llista del mapa-guia de l'Editorial Alpina.

Alguns d'aquests nous avencs els vam trobar sense gaire esforç, però altres ja foren de localització més difícil, a causa de les escasses referències que en teníem. En el curs de la recerca ens topàrem amb un jove que també donaba tombs per aquells rodals. S'ens presentà com a en Joan Borràs, afeccionat a l'espeleologia i que estava efectuant la catalogació de les coves i avencs del massís de Garraf. Continuàrem junts les recerques, aconseguint en pocs moments la localització de les cavitats que buscàvem uns i altres.

En Borràs ens explicà el seu ambició projecte, que portava a cap quasi en solitari. Pertanyia al Club Muntanyenc Barceloní, i en el temps que relatem estava complint el servei Militar, a Barcelona mateix. Aquell dia el tenia lliure de servei i ho havia aprofitat per a dedicar-lo a les seves afeccions. Intercanviàrem informació d'alguns avencs i especialment d'aquells que tenien un nom, o més d'un, apòcrif. Precisament aquell dia aclarírem que uns nois vilanovins havien caigut en aquest error, en rebatejar amb el nom del Papa Joan XXIII l'avenc que ja feia anys era conegut amb el nom de "el Canut".

Acordàrem establir un intercanvi informatiu sobre altres cavitats de localització dubtosa o que jutjàvem

inexistents, cosa que es portà a cap als pocs dies de la nostra trobada. Ara, al cap de poc més d'un any, en Borràs ha comparegut al nostre local social a presentar-nos la seva obra enllestida: el I Volum del "Catálogo espeleológico del Macizo de Garraf". Aquest volum contè les fitxes i topografies dels avencs situats a les zones de la Morella, El Carxol, Campràs i el Pla de Querol. En dos volums successius aniran relatant-se els fenòmens càrstics situats en la resta del massís.

Tenim consciència de l'esforç personal que la publicació d'aquest primer volum suposa. Al recull de topografies elaborades per diversos membres de diferents grups espeleològics, ha sumat les portadas a cap per ell mateix amb l'ajuda d'algun company o en solitari. També ha realitzat la ingrata tasca d'esporgar de les llistes d'avencs, els apòcrifs o imaginaris. Recordem en aquest sentit que en la dècada dels anys cinquanta eren anotades en l'Anuari de la Federació Espanyola de Muntanyisme les primeres exploracions espeleològiques. Per tal de destacar, alguns grups feien ridiculeses inimaginables, com per exemple la que podem veure en l'Anuari de 1958, en el que consta un inefable Avenc Petitíssim-però-bufonèrrim i altres besties semblants.

Aquests disbarats han arribat fins als nostres dies, i encara és corrent que algun pseudo-espeleòleg esborri el nom anotat a la boca d'un avenc per posar-i'hi un altre de nou, fet amb el qual no fa altra cosa que provar la petitesa del seu cervell. Amb infinita paciència, en Borràs ha anat superant aquests trencacolls, separant el gra de la palla, i ho ha fet seguint les petjades d'uns dignes antecessors, des del primer catalogador Mn. Faura i Sans, fins a Termes i Anglès, continuant i millo-

rant el sistema establert per aquest darrer de la divisió per zones, demostrant un acertat criteri.

Els inveterats cerca-defectes s'esforcen a trobar falles en el catàleg que comentem. Potser, com en tota obra

humana, n'hi trobaran, però, per a nosaltres, el llibre d'en Borràs és un treball ben fet, que l'honora a ell particularment i a l'espeleologia catalana en general. Enhorabona, amic.

JOAN VIRELLA

ASSEMBLEA DE LA FEDERACIO DE MUNTANYA

El passat dia 7 d'octubre va celebrar-se l'Assemblea anual d'entitats excursionistes federades, acte que enguany s'efectuà a la ciutat de Vic. Deixant de banda els estats de comptes, elecció de nous vocals i altres qüestions de tràmit, procurarem fer un breu resum d'alguns detalls interessants que allà foren tractats.

Un d'ells fou la recomanació a les entitats i establiments d'articles esportius, que no lloguessin materials d'escalada a causa de la impossibilitat d'establir-hi un control de seguretat, ja que està comprovat que després de dues «sacades» amb una caiguda de cinc metres, ja es pot donar la corda per inútil, inaprofitable fins i tot per a fer-ne bagues, qüestió que properament tindran en compte les mutualitats esportives en cas de sinistres.

En el capítol de Marxes de muntanya es posà en coneixement dels assistents de que en el proper any hi haurà una nova prova; la Marxa d'Orientació per Descripció, organitzada per la nostra entitat i que fins a la data en portava realitzades quinze edicions amb caràcter de Marxa Social.

El Delegat de Refugis de la Federació donà compte de l'estat dels mateixos, últimes inauguracions i projectes immediats. Es queixà de l'actuació d'unes minories el nivell cívic de les quals està molt per sota del comportament de la majoria dels excursionistes, però que dels estralls que causen als refugis en sortim tots perjudicats. També es feu esment de la destrossa feta al xalet d'Ull de Ter, propietat del C.E.C.

Referent a les pràctiques espeleològiques s'afirmà que les cordes que s'utilitzaven no corrien el perill de trancar-se com l'escalada, ja que no estaven obligades a aguantar caigudes, servint-se'n únicament com a mesura de seguretat. S'insistí que en els accidents darrerament ocorreguts les víctimes eren neòfits sense la preparació necessària o totalment intrusos a l'espeleologia que utilitzaven materials inadequats, o «metraires» (definició textual emprada pel Delegat) que sistemàticament refusen els sistemes de seguretat, convertint-se en veritables candidats al suïcidi. Bastants assembleistes condemnaren l'ús dels «jumars», ja que aquests aparells masseguen les cordes i quasi tots els que utilitzen aquest sistema no fan ús de cap més corda que la que van malmetent mentre ascendeixen.

Es recomanà comunicar als organismes pertinents que es procedís a una reglamentació de les pràctiques de moto-trial a la muntanya, ja que si bé no és aconsellable impedir que hom es desplaci en vehicles motoritzats, sí que ho és l'evitar el desaforat soroll de les màquines sense silenciadors, la destrossa de pastures i la desenfrenada circulació pels corriols sense consideració als que van a peu, fets que ja han produït alguns xocs violents entre motoristes i excursionistes.

En el curs de l'Assemblea es procedí a l'elecció de nou President de la Federació, resultant reelegit per unanimitat el senyor Francesc Martines i Massó. S'oferí el càrrec de Vice-president al senyor Alexandre Marcet i Reverté, el qual sollicità un ajornament per a decidir-se, ja que si bé agraïa la deferència de què era objecte, confessà que la designació l'havia agafat de sorpresa.

En el capítol de precís i preguntes hi ressaltà el projecte de nomenament d'una comissió organitzadora dels actes a celebrar el 1976 en commemoració del centenari de l'excursionisme català, actuant d'organisme coordinador.

Finalitzada l'Assemblea, els seus components celebraren un àpat de germanor en un acreditat restaurant de Vic.

J. B. M. - J. V. B.

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio sino que después no le dejamos desamparado.

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora : Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica TIPLAY

Creuer Canaries, 34 - Telèf. 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

SCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola TIPLAY

Sant Josep, 10 - Telèfon 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

Taller reparació de motos,
venda de maquinària agrícola,
reparació de maquinària agrícola

Esports TIPLAY

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol - Atletisme
Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú